

Besluit van

houdende regels inzake de sollicitatieplicht voor gewezen politieke ambtsdragers die een uitkering ontvangen op grond van de Algemene pensioen- en uitkeringswet politieke ambtsdragers (Sollicitatiebesluit Appa 2025)

(KetenID WGK013781)

Op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van [datum], kenmerk nr. ...;

Gelet op de artikelen 7b, derde en vierde lid, 7c, tweede lid, 52b, derde en vierde lid, 52c, tweede lid, 132b, derde en vierde lid, en 132c, tweede lid van de Algemene pensioen- en uitkeringswet politieke ambtsdragers;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [datum], nr. ...);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van [datum], nr. ...;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

belanghebbende: de belanghebbende als bedoeld in artikel 7a, 52a of 132a van de wet, ten aanzien van wie een sollicitatieverplichting geldt;

inhouding: de inhouding als bedoeld in artikel 7c, eerste lid, 52c, eerste lid, of 132c, eerste lid, van de wet;

re-integratiebureau: een rechtspersoon die in het kader van de uitoefening van beroep of bedrijf de inschakeling van personen in de arbeid bevordert;

passende arbeid: passende arbeid als bedoeld in artikel 7a, derde lid, 52a, derde lid, of 132a, derde lid, van de wet;

plan: een systematisch vormgegeven schriftelijk programma als bedoeld in artikel 7b, eerste lid, 52b, eerste lid, of 132b, eerste lid, van de wet ten behoeve van het gericht zoeken naar en verwerven van passende arbeid;

planmatige begeleiding en ondersteuning: het door een re-integratiebureau opstellen van een plan en het begeleiden en ondersteunen van de belanghebbende bij de uitvoering van het plan;

scholing: de in het vastgestelde plan opgenomen opleidingen of cursussen ten behoeve van het overbruggen van de afstand tot de arbeidsmarkt, niet zijnde opleidingen of trainingen die onderdeel zijn of geacht kunnen worden te zijn van de planmatige begeleiding en ondersteuning;

sollicitatieactiviteiten: de activiteiten ten behoeve van het gericht zoeken naar en verwerven van passende arbeid die voortvloeien uit het vastgestelde plan;

uitkering: uitkering als bedoeld in hoofdstuk 3, 10 of 21 van de wet;

verantwoordelijk bestuursorgaan: het bestuursorgaan als bedoeld in artikel 121 of 162 van de wet;

wet: Algemene pensioen- en uitkeringswet politieke ambtsdragers.

Hoofdstuk 2. Bepalingen betreffende het re-integratiebureau

Artikel 2.1. Aanwijzing van een re-integratiebureau

1. Het verantwoordelijk bestuursorgaan wijst ten behoeve van de planmatige begeleiding en ondersteuning een door de belanghebbende uitgekozen re-integratiebureau aan, indien het verantwoordelijk bestuursorgaan van oordeel is dat het gekozen re-integratiebureau voldoet aan de krachtens artikel 2.2 gestelde eisen.

2. Het verantwoordelijk bestuursorgaan kan aan de belanghebbende, op basis van diens gemotiveerd verzoek daartoe, toestemming verlenen om gebruik te maken van de diensten van een ander re-integratiebureau. Als de toestemming wordt verleend, vermeldt het verantwoordelijk bestuursorgaan bij die beslissing hoeveel resteert van het bedrag dat ten hoogste krachtens artikel 4.1, derde lid, wordt vergoed.

3. Het verantwoordelijk bestuursorgaan, het re-integratiebureau en de belanghebbende verstrekken elkaar de benodigde inlichtingen en informatie voor een goede uitvoering van dit besluit en de krachtens dit besluit gestelde regels.

Artikel 2.2. Eisen aan het re-integratiebureau

Bij ministeriële regeling worden nadere eisen gesteld aan het re-integratiebureau.

Hoofdstuk 3. Bepalingen betreffende het plan en het re-integratietraject

Artikel 3.1. Sollicitatieverplichting

Indien de belanghebbende uitvoering geeft aan het in dit hoofdstuk bedoelde plan, voldoet de belanghebbende aan de verplichting, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, onderdeel a, 52a, eerste lid, onderdeel a, of 132a, eerste lid, onderdeel a, van de wet.

Artikel 3.2. Inhoud van het plan

1. Het re-integratiebureau stelt samen met de belanghebbende een plan op en houdt daarbij rekening met de capaciteiten, het opleidingsniveau, de vaardigheden, de ervaring, eventuele ziekten of medische beperkingen van de belanghebbende, de arbeidsmarkt, diens afstand daartoe en het begrip passende arbeid.

2. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over de inhoud van het plan, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 3.3. Vaststelling van het plan

1. Het re-integratiebureau stuurt het plan binnen drie weken na afloop van de in de artikel 7a, vijfde lid, 52a, vijfde lid, of 132a, vijfde lid, van de wet genoemde periode naar het verantwoordelijk bestuursorgaan of, indien de sollicitatieverplichting van de belanghebbende op een later moment aanvangt of opnieuw aanvangt, binnen drie weken na dat moment.
2. Het plan wordt vastgesteld door het verantwoordelijk bestuursorgaan als deze het plan redelijk en realistisch acht.
3. Het verantwoordelijk bestuursorgaan kan bij de vaststelling van het plan de voor een activiteit te vergoeden kosten lager vaststellen dan in het plan is begroot, indien het verantwoordelijk bestuursorgaan van oordeel is dat een goedkopere variant van vergelijkbare kwaliteit en relevantie voor de belanghebbende mogelijk is.

Artikel 3.4. Evaluatie van het plan

1. Het plan wordt tijdens de uitkeringsduur ten minste elke drie maanden door de belanghebbende en het re-integratiebureau geëvalueerd, tenzij van de verplichting, bedoeld in artikel 3.1, geen sprake meer is.
2. Indien de evaluatie aanleiding geeft tot wijziging van het plan, stuurt het re-integratiebureau het bijgestelde plan aan het verantwoordelijk bestuursorgaan. Artikel 3.3, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.
3. Het re-integratiebureau informeert het verantwoordelijk bestuursorgaan terstond, indien de belanghebbende de uit de artikel 7a, eerste lid, 52a, eerste lid, of 132a, eerste lid, van de wet voortvloeiende verplichtingen niet nakomt.

Artikel 3.5. Sollicitatieactiviteiten

De belanghebbende voert elke vier weken ten minste vier keer een sollicitatieactiviteit uit, tenzij in het plan anders is bepaald.

Artikel 3.6. Vakantiedagen

1. De belanghebbende kan per kalenderjaar gedurende twintig dagen vakantie genieten waarin geen sollicitatieactiviteiten hoeven worden uitgevoerd. Onder dagen wordt verstaan: maandag tot en met vrijdag dan wel dinsdag tot en met zaterdag.
2. Op het aantal dagen, bedoeld in het eerste lid, wordt in mindering gebracht vijfmaal het aantal hele weken voor de eerste dag waarop de sollicitatieactiviteiten volgens het plan een aanvang nemen in het desbetreffende kalenderjaar, gedeeld door dertien.
3. Het aantal dagen, berekend volgens het tweede lid, wordt rekenkundig op hele dagen afgerond.

Hoofdstuk 4. Financiële bepalingen

Artikel 4.1. Vergoeding voor planmatige begeleiding en ondersteuning

1. De belanghebbende heeft recht op een budget voor planmatige begeleiding en ondersteuning door een re-integratiebureau ten laste van en onder beheer van het verantwoordelijk bestuursorgaan.
2. Het verantwoordelijk bestuursorgaan vergoedt de kosten van planmatige begeleiding en ondersteuning rechtstreeks aan het aangewezen re-integratiebureau. Vergoeding vindt uitsluitend plaats nadat het re-integratiebureau heeft aangetoond dat de kosten

voor activiteiten, arbeid of anderszins, overeenkomstig de in het vastgestelde plan opgenomen begroting, daadwerkelijk zijn gemaakt.

3. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over het bedrag dat ten hoogste op grond van het eerste lid door het verantwoordelijk bestuursorgaan wordt vergoed.

4. De aanspraak op de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, vervalt voor zolang de belanghebbende niet meewerkt aan de planmatige begeleiding en ondersteuning of op andere wijze de oorzaak is dat de planmatige begeleiding en ondersteuning niet of niet langer bijdraagt aan het vinden van passend werk.

Artikel 4.2. Tegemoetkoming in de kosten voor scholing en overige activiteiten

1. De kosten die de belanghebbende maakt voor scholing onderscheidenlijk de overige activiteiten die kunnen bijdragen aan het verkrijgen van passende arbeid worden door het verantwoordelijk bestuursorgaan vergoed, overeenkomstig de in het vastgestelde plan opgenomen begroting. Vergoeding vindt uitsluitend plaats na overlegging van facturen en bewijzen van betaling.

2. Onder de kosten voor scholing, bedoeld in het eerste lid, worden mede begrepen de daaraan verbonden reiskosten en, als daar redelijkerwijs aanleiding voor is, verblijfkosten, tenzij deze reeds uit anderen hoofde voor vergoeding in aanmerking komen.

3. De aanspraak op de tegemoetkoming, bedoeld in het eerste lid, vervalt voor zolang de belanghebbende niet meewerkt of op andere wijze de oorzaak is dat de scholing of de overige activiteiten niet of niet langer bijdragen aan het vinden van passend werk.

Artikel 4.3. Nadere regels

Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het in dit hoofdstuk bepaalde.

Hoofdstuk 5. Bepalingen betreffende de inhouding van de uitkering

Artikel 5.1. Voorwaarden voor inhouding

Het verantwoordelijk bestuursorgaan legt een inhouding op, indien het constateert dat:

- a. de belanghebbende weigert te voldoen aan een oproep van of namens het verantwoordelijk bestuursorgaan om de benodigde inlichtingen en informatie te verstrekken voor een goede uitvoering van dit besluit;
- b. de belanghebbende de verplichtingen, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, 52a, eerste lid, of 132a, eerste lid, van de wet niet nakomt;
- c. de belanghebbende de verplichtingen, bedoeld in artikel 7a, tweede lid, 52a, tweede lid, of 132a, tweede lid, van de wet niet nakomt;
- d. de belanghebbende weigert mee te werken aan het opstellen van een plan;
- e. de belanghebbende de in het plan opgenomen verplichtingen niet nakomt.

Artikel 5.2. Hoogte en duur van de inhouding

1. De hoogte en duur van de inhouding op grond van artikel 7c, eerste lid, 52c, eerste lid, of 132c, eerste lid, van de wet bedragen:

- a. 5% van het uitkeringsbedrag gedurende ten minste een maand indien sprake is van een gedraging of nalaten als bedoeld in artikel 5.1, onderdeel a, waarbij het bestuursorgaan de mogelijkheid heeft af te wijken tot ten minste 2% en ten hoogste 20% van het uitkeringsbedrag;

- b. 25% van het uitkeringsbedrag gedurende ten minste vier maanden indien sprake is van een gedraging of nalaten als bedoeld in artikel 4.1, onderdelen b tot en met e, waarbij het bestuursorgaan de mogelijkheid heeft af te wijken tot ten minste 15% en ten hoogste 100% van het uitkeringsbedrag.

2. De hoogte van de inhouding bedraagt ten minste € 25.

3. Inhoudingen kunnen gelijktijdig opgelegd worden, met dien verstande dat nooit meer dan 100% van de uitkering wordt ingehouden.

Artikel 5.3. Start van de inhouding

Een inhouding wordt opgelegd met ingang van de eerste dag dat een verplichting als bedoeld in dit besluit niet of niet behoorlijk is nagekomen.

Artikel 5.4. Verhoging van de inhouding

Indien het verantwoordelijk bestuursorgaan de belanghebbende een inhouding oplegt binnen twee jaar na de bekendmaking van een inhouding wegens dezelfde grond, worden de percentages alsmede het minimumbedrag, genoemd in artikel 5.2, eerste en tweede lid, met 50% verhoogd.

Hoofdstuk 6. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 6.1. Overgangsrecht

Het Besluit sollicitatieplicht Appa voor gewezen politieke ambtsdragers, zoals dat luidde onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip waarop dit besluit in werking treedt, blijft van toepassing op degenen die voorafgaand aan de datum van inwerkingtreding van dit besluit recht hebben gekregen op een uitkering als bedoeld in hoofdstuk 3, 10 of 21 van de wet.

Artikel 6.2. Intrekking

Het Besluit sollicitatieplicht Appa voor gewezen politieke ambtsdragers wordt ingetrokken.

Artikel 6.3. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van ...

Artikel 6.4. Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Sollicitatiebesluit Appa 2025.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

J.J.M. Uitermark

NOTA VAN TOELICHTING

1. Inleiding

Het onderhavige Sollicitatiebesluit Appa 2025 (hierna: Sollicitatiebesluit) vervangt het sinds 2010 geldende Besluit sollicitatieplicht Appa voor gewezen politieke ambtsdragers als gevolg van de Wet aanpassing Appa en enkele andere wetten 2021¹. Op grond van de genoemde wet zal, gelijktijdig met de inwerkingtreding van dit Sollicitatiebesluit, bij koninklijk besluit de inwerkingtreding van de gewijzigde artikelen 7b, 52b en 132b van de Algemene pensioen- en uitkeringswet politieke ambtsdragers (hierna: Appa) worden geregeld.²

De aanleiding van deze wijziging van de Appa was de in 2018 met de Tweede Kamer gedeelde evaluatie van onder andere de in de Appa opgenomen sollicitatieplicht en de re-integratiebepalingen.³ De algemene conclusie was dat er geen ingrijpende wijzigingen noodzakelijk zijn. Wel bleek er reden om voor de uitvoeringspraktijk het een en ander te verbeteren en te verduidelijken. Eén van de in de praktijk ervaren hindernissen, die met het onderhavige besluit is weggenomen, is het in 2010 in de Appa opgenomen onderscheid tussen vrijwillige en verplichte planmatige begeleiding en ondersteuning (en de daarbij horende verschillende wijzen van bekostiging).⁴ Dit onderscheid tussen vrijwillige en verplichte planmatige begeleiding en ondersteuning blijkt in de praktijk niet of nauwelijks een functie te hebben. Een vrijwillig verzoek om planmatige begeleiding wordt namelijk veelal ingediend in de eerste drie maanden na aftreden. De praktijk is om dan het gehele begeleidingstraject, zoals dat (regulier) is voorzien vanaf drie maanden, naar voren te halen. Daarom is nu in de Appa bepaald dat, hoewel een gewezen ambtsdrager op grond van de vijfde leden van de artikelen 7a, 52a en 132a pas een sollicitatieplicht heeft vanaf drie maanden na ontslag of aftreden, diegene op basis van de eerste leden van de gewijzigde artikelen 7b, 52b en 132b de plicht heeft om zich te laten begeleiden door een re-integratiebureau, en krachtens de tweede leden al vanaf het moment van aftreden of ontslag recht heeft op de vergoeding van de kosten daarvan. Op grond van de derde leden van de gewijzigde Appa-bepalingen wordt de hoogte van die vergoeding krachtens onderhavige algemene maatregel van bestuur bij ministeriële regeling nader bepaald, evenals de kwaliteitseisen waaraan de organisatie die de begeleiding en ondersteuning uitvoert moet voldoen. Deze nadere regels worden gesteld in de Regeling sollicitatieplicht Appa 2025 (Stcrt. ...).

Het zoeken was naar een systeem waarin het belang van de voormalige ambtsdrager (diens keuzevrijheid) in balans is met dat van het bestuursorgaan (een goede prijs-kwaliteitsverhouding, zowel wat betreft de begeleiding van de uitkeringsgerechtigde als in relatie tot de uiteindelijke uitkeringsduur). De activiteiten ter bevordering van de re-integratie worden namelijk door het bestuursorgaan vergoed. Het nieuwe systeem is zodanig vormgegeven dat enerzijds de vrijheid van de uitkeringsgerechtigde wordt vergroot om een re-integratiebureau te kiezen, maar anderzijds het peil van de dienstverlening door dat re-integratiebureau wel op orde en redelijk geprijsd moet zijn.

¹ Stb. 2021, 328.

² De wijziging van artikel 7b van de Appa wordt met de inwerkingtreding bij koninklijk besluit van artikel I, onderdeel G, van de Wet aanpassing Appa en enkele andere wetten 2021 geregeld. Per abuis zijn artikel I, onderdelen XX en PPP, van laatstgenoemde wet reeds bij koninklijk besluit van 13 juni 2022 per 1 juli 2022 in werking getreden, waarmee de wijziging van de artikelen 52b en 132b voortijdig is gerealiseerd. De Verzamelwet BZK 2024 (Stb. 2024, 391) draait de wijziging van de artikelen 52b en 132b van de Appa met terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2022 terug. Bij koninklijk besluit worden door het in werking laten treden van artikel I, onderdelen B en H, van de Verzamelwet BZK 2024 de artikelen 52b en 132b van de Appa opnieuw aangepast overeenkomstig artikel I, onderdelen XX en PPP, van de Wet aanpassing Appa en enkele andere wetten 2021.

³ Kamerstukken II 2017/18, 28479, nr. 78.

⁴ In het geval van vrijwillige planmatige begeleiding en ondersteuning was het de uitkeringsgerechtigde die het initiatief daartoe nam. Bij de verplichte planmatige begeleiding en ondersteuning lag het initiatief bij het re-integratiebureau en de uitvoeringsorganisatie. Tussen beide soorten ondersteuning bestond een verschil in bekostiging. Voor vrijwillige begeleiding ontving de gewezen politieke ambtsdrager (op declaratiebasis) een financiële bijdrage van het bestuursorgaan van maximaal 20% van de laatstgenoten bezoldiging op jaarbasis. Als het bestuursorgaan verplichtte tot planmatige begeleiding en ondersteuning kwamen de gefactureerde, daadwerkelijke kosten geheel voor rekening van het bestuursorgaan.

De prijsprikkel ligt immers niet bij de uitkeringsgerechtigde, maar bij het verantwoordelijke bestuursorgaan dat de rekeningen krijgt.

Een aantal zaken verandert, maar veel blijft ook hetzelfde. Vergelijkbaar blijven onder meer de verdeling van de verantwoordelijkheden, de centrale rol van het steeds te actualiseren re-integratieplan in de procedure, het onderscheid tussen begeleiding en scholing, de vakantieregeling en de sanctietoepassing. De aanscherping vindt vooral plaats bij de kwaliteitseisen aan het re-integratiebureau en de eisen aan het re-integratieplan, in het ter beschikking stellen van een budget aan de uitkeringsgerechtigde en de koppeling van de begeleiding aan de sollicitatieplicht.

Het Sollicitatiebesluit betreft de periode na het aftreden of ontslag van een minister, staatssecretaris, voorzitter van de Eerste Kamer, Tweede Kamerlid, commissaris van de Koning, gedeputeerde, burgemeester, wethouder, lid van het dagelijks bestuur van een waterschap, de voorzitter daarvan of de Rijksvertegenwoordiger BES. Natuurlijk helpt het voor de terugkeer op de arbeidsmarkt als de uitkeringsgerechtigde al tijdens het politieke ambt gebruik heeft gemaakt van de rechtspositionele voorzieningen voor scholing, loopbaanoriëntatie of mobiliteitsbevordering. In deze toelichting wordt echter niet ingegaan op de situatie tijdens het ambt. Voorafgaand aan het aftreden of ontslag geldt namelijk een ander rechtspositioneel en financieel regime.

2. De planmatige begeleiding en ondersteuning

2.1. Het algemene kader van de planmatige begeleiding en ondersteuning

De Appa is een vangnet voor de politieke ambtsdrager die is afgetreden of ontslagen. De reden van aftreden of ontslag is niet relevant voor het recht op uitkering. Dit wordt automatisch toegekend. Dit vangnet is er omdat voor de politieke ambtsdrager geen ontslagbescherming geldt zoals voor de (overheids)werknemer. Voor de uitkeringsgerechtigde geldt (vanaf drie maanden na aftreden of ontslag) een sollicitatieplicht. Dit is alleen anders indien de uitkeringsgerechtigde:

- binnen twaalf maanden de pensioengerechtigde leeftijd bereikt;
- inkomsten geniet ten bedrage van 100% van de berekeningsgrondslag van de uitkering;
- een functie heeft aanvaard die recht geeft op een Appa-uitkering, en daaruit inkomsten geniet ten bedrage van 70% of meer van genoemde berekeningsgrondslag;
- recht heeft op een voortgezette uitkering bij invaliditeit; of
- heeft verzocht af te zien van de uitbetaling van de gehele uitkering of van het restant van de uitkering.

Doel van de Appa en van het Sollicitatiebesluit blijft om de uitkeringsgerechtigde zo snel mogelijk een nieuwe functie te laten verkrijgen met zodanige inkomsten dat de uitkering tot nihil wordt teruggebracht: een structurele duurzame re-integratie.

De uitkeringsgerechtigde die sollicitatieplichtig is, is op grond van de eerste leden van de artikelen 7b, 52b en 132b van de Appa verplicht door een re-integratiebureau een plan op te laten stellen voor het gericht zoeken naar en verwerven van passende arbeid. In dit plan zijn de activiteiten opgenomen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan de sollicitatieverplichting. Vervolgens is de uitkeringsgerechtigde verplicht dit plan, nadat het is goedgekeurd, onder begeleiding van een re-integratiebureau uit te voeren.

De achtergrond van deze 'dubbelslag', deze verplichte re-integratiebegeleiding naast de sollicitatieverplichting, is dat de wetgever dit ziet als een arbeidsvoorwaarde die hoort bij (het bevorderen van) het deelnemen aan het onzekere bestaan in de politiek. Betrokkene is in het politieke domein afhankelijk van de vertrouwensregel. Deze regel houdt in dat de politieke ambtsdrager die het vertrouwen van de volksvertegenwoordiging niet meer heeft, noodzakelijkerwijs moet aftreden. Dit vraagt van betrokkene om te accepteren dat er geen sprake (meer) is van ontslagbescherming. Naar het oordeel van de wetgever hoort daarbij dat betrokkene moet weten dat na aftreden of ontslag hulp wordt geboden om weer aan het werk te komen. Daarom kunnen politieke ambtsdragers een beroep doen op professionele organisaties die de arbeidsmarkt kennen, vaak beschikken over een groot netwerk en betrokkenen

adequaat en al naar gelang de individuele mogelijkheden en ambities alle ondersteuning kunnen bieden.

Het bestuursorgaan is verantwoordelijk voor de uitvoering van de Appa-uitkering en (samen met de uitkeringsgerechtigde) verantwoordelijk voor de re-integratie. Afhankelijk van het ambt dat de uitkeringsgerechtigde het laatst bekleedde, is dat verantwoordelijke bestuursorgaan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (hierna: BZK), gedeputeerde staten, het college van burgemeester en wethouders of het dagelijks bestuur van een waterschap. Kortheidshalve wordt verder gesproken van "bestuursorgaan".

In het kader van de uitvoering van de sollicitatieplicht heeft het bestuursorgaan de verantwoordelijkheid om:

- te beoordelen of het door de uitkeringsgerechtigde gekozen re-integratiebureau voldoet aan de voorwaarden (artikel 2.1, eerste lid);
- een eventueel verzoek van de uitkeringsgerechtigde om een overstap te maken naar een ander re-integratiebureau te beoordelen (artikel 2.1, tweede lid);
- het re-integratieplan voor de uitkeringsgerechtigde vast te stellen (artikel 3.3, tweede lid);
- de kosten van planmatige begeleiding en ondersteuning te vergoeden (artikel 4.1, tweede lid);
- de kosten van scholing en de overige activiteiten die kunnen bijdragen aan het verkrijgen van passende arbeid te vergoeden (artikel 4.2, eerste lid); en
- zo nodig inhoudingen op de Appa-uitkering op te leggen als sanctie (artikel 5.1).

Het bestuursorgaan kan deze verantwoordelijkheid opdragen aan een uitvoeringsorganisatie; net zoals dat ook vaak het geval is voor de uitvoering van de Appa-uitkering en het Appa-pensioen. BZK raadt deze uitbesteding aan vanwege de complexiteit en de gewenste objectiviteit van de uitvoering. Daarnaast is het bestuursorgaan op grond van het Sollicitatiebesluit verplicht om voor de planmatige begeleiding en ondersteuning een re-integratiebureau aan te wijzen. Het re-integratiebureau is niet dezelfde organisatie als de uitvoeringsorganisatie. Dit is ook logisch gezien de vereiste expertise. In deze toelichting wordt ervan uitgegaan dat een bestuursorgaan de uitvoering van de Appa heeft uitbesteed aan een uitvoeringsorganisatie en dat deze organisatie dus de uitvoering doet namens het bestuursorgaan.

2.2. Het proces van de planmatige begeleiding en ondersteuning

Voor de planmatige begeleiding en ondersteuning zijn de processtappen vergelijkbaar met wat tot op heden gold. Nieuw is vooral dat dit proces uitsluitend gevolgd hoeft te worden als sprake is van een sollicitatieplicht. Dit gegeven volgt in dit besluit onder meer uit de aangevulde definitiebepaling van 'belanghebbende' in artikel 1.1. Voorheen moest elke uitkeringsgerechtigde in ieder geval een intakegesprek voeren met een re-integratiebureau, tegen een gereduceerd tarief. Dit was een uitvloeisel van het uitgangspunt in 2010 van een full-servicepakket: één gelijk bedrag voor elke uitkeringsgerechtigde. De verwachting hierbij was dat dit uitvoeringstechnisch het eenvoudigst zou zijn en dat de kosten en de baten van de verschillende begeleidingen voor het bureau in balans zouden zijn. Dit uitgangspunt van een full-servicepakket is nu losgelaten en daarvoor in de plaats wordt een recht op een budget geïntroduceerd. Daarmee is de uitkeringsgerechtigde meer aan zet. Dit recht van de uitkeringsgerechtigde op een budget ziet op de plicht om zich te laten begeleiden. En deze begeleidingsplicht heeft ten doel om zo snel mogelijk passende arbeid te verkrijgen. De volgende categorieën betrokkenen kunnen worden onderscheiden:⁵

- Degenen die vanaf aftreden of ontslag een gehele of gedeeltelijke Appa-uitkering uitbetaald krijgen: zij hebben een sollicitatieplicht en recht op begeleiding tot het gemaximeerde bedrag van het budget.

⁵ Hierbij wordt geabstraheerd van de uitkeringsgerechtigden die binnen twaalf maanden de pensioengerechtigde leeftijd bereiken, degenen met een voortgezette uitkering bij invaliditeit en degenen die hebben verzocht af te zien van de uitbetaling van de gehele uitkering, omdat voor hen sowieso niet de sollicitatieplicht geldt, en begeleiding dus niet aan de orde is.

- Degenen die vanaf aftreden of ontslag zodanige nieuwe inkomsten genereren dat er geen uitkering hoeft te worden uitbetaald of degenen die een nieuw politiek ambt vervullen waarmee zij minstens 70% van de bezoldiging verdienen waarvan hun Appa-uitkering is afgeleid: zij zijn al succesvol gere-integreerd, hebben geen sollicitatieplicht en dus geen recht op begeleiding noch een budget daarvoor.
- Degenen die succesvol waren gere-integreerd, maar op een later moment tijdens de uitkeringsduur terugvallen op de Appa-uitkering: zij hadden eerst geen recht op begeleiding(sbudget), maar vallen vanaf dat moment onder de sollicitatieplicht en hebben vanaf dat moment dus ook recht op begeleiding tot het gemaximeerde bedrag van het budget. Dit is alleen anders indien een beroep op die begeleiding en dat budget niet meer redelijk is (bijvoorbeeld als betrokkene een maand voor het einde van de uitkeringsduur werkloos raakt waardoor een eventuele begeleiding of budget voor de Appa niet meer rendeert). In dat geval kan de uitvoeringsorganisatie een begeleidingsvoorstel op grond van artikel 3.3, tweede lid, afwijzen.

2.2.1. Aanwijzen van een re-integratiebureau (artikel 2.1)

De eerste stap in het proces is dat de uitkeringsgerechtigde voor een re-integratiebureau kiest. De uitvoeringsorganisatie toetst of dit bureau voldoet aan de krachtens artikel 2.2 in artikel 2 van de Regeling sollicitatieplicht Appa 2025 gestelde kwaliteitseisen. De bewijslast dat het re-integratiebureau aan die eisen voldoet, ligt bij dat bureau zelf.

Het bureau conformeert zich aan de afspraken en evaluatiemomenten zoals die in het kader van het Sollicitatiebesluit zijn bepaald. Dit betekent onder meer dat van het bureau verwacht wordt dat het driemaandelijks toetst of de activiteiten van de uitkeringsgerechtigde zijn uitgevoerd conform het re-integratieplan, dat het bureau de voortgang bewaakt gedurende de gehele uitkeringsduur en dat de wijze waarop voortgangsbewaking zal worden geboden ingeval van een succesvolle re-integratie in het plan wordt vastgelegd. Het bureau committeert zich ook aan de administratieve procedures van de uitvoeringsorganisatie, zoals bijvoorbeeld rapportageformats en de gewenste wijze van factureren. Dat de (interne) procedures tussen bestuursorgaan, uitvoeringsorganisatie en re-integratiebureau onderling adequaat zijn afgestemd, is namelijk een belangrijke randvoorwaarde voor een succesvolle begeleiding en ondersteuning van de uitkeringsgerechtigde.

De uitvoeringsorganisatie besluit om het door de uitkeringsgerechtigde uitgekozen re-integratiebureau al dan niet te accepteren en deelt dat besluit mede aan betrokkene, het re-integratiebureau en het bestuursorgaan. Tegen deze beslissing kan op de gebruikelijke wijze in bezwaar en beroep worden gegaan. Indien de toetsing van een bepaald re-integratiebureau al eerder eens heeft plaatsgevonden, bijvoorbeeld omdat een andere uitkeringsgerechtigde ook voor dat bureau koos, kan de toets de daaropvolgende keer marginaal, of meer marginaal, plaatsvinden.

2.2.2. Opstellen van een plan (artikel 3.2)

Nadat is vastgesteld dat het re-integratiebureau voldoet aan de kwaliteitseisen, komen de uitkeringsgerechtigde en het bureau tot een voorstel voor het re-integratieplan. Dit voorstel leggen zij binnen de in artikel 3.3, eerste lid, genoemde termijnen voor aan de uitvoeringsorganisatie ter beoordeling. In dit voorstel beschrijven zij het individuele re-integratietraject. Ten aanzien van de inhoud van het voorgestelde plan worden op grond van artikel 3.2, tweede lid, nadere regels gesteld in artikel 3 van de Regeling sollicitatieplicht Appa. In het plan moet bijvoorbeeld gespecificeerd worden wat de kosten zijn van de activiteiten of modules die worden voorgesteld,⁶ en welke gevolgen die al dan niet hebben voor het budget van betrokkene. De uitkeringsgerechtigde bepaalt ten aanzien van de kosten voor begeleiding tot een in de genoemde regeling vastgesteld maximum zelf welk bedrag in te willen zetten voor een bepaalde activiteit of

⁶ Met een activiteit wordt in deze toelichting bedoeld een specifieke inzet van een instrument zoals een assessment of een cursus. Met een module wordt bedoeld op een pakket dat door het re-integratiebureau kan worden aangeboden als blok of categorie begeleiding met één of meer activiteiten.

module. Dit is natuurlijk niet vrijblijvend, dus betrokkene zal de keuze(s) wel moeten motiveren.

2.2.3. Vaststellen van het plan (artikel 3.3)

De uitvoeringsorganisatie beoordeelt of zij het plan kan vaststellen op basis van het advies van het re-integratiebureau over de afstand tot de arbeidsmarkt en over de gewenste sollicitatieactiviteiten. Onder deze sollicitatieactiviteiten vallen bijvoorbeeld ook netwerkgesprekken. De uitvoeringsorganisatie toetst de begrote kosten, mede op basis van de motivering daarvan en het plan. Hierbij kan zij ook meewegen of er niet een goedkopere variant van vergelijkbare kwaliteit en relevantie voor betrokkene mogelijk is. Ingeval van een meningsverschil hierover bepaalt de uitvoeringsorganisatie.

De uitkeringsgerechtigde voldoet ingevolge artikel 3.1 aan de sollicitatieplicht door het plan uit te voeren. Indien de uitkeringsgerechtigde het plan niet uitvoert, legt de uitvoeringsorganisatie een sanctie op overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 5 van dit besluit.

2.2.4. Evalueren van het plan (artikel 3.4)

Na vaststelling wordt het plan, zolang de uitkering duurt en de sollicitatieplicht geldt, elke drie maanden geëvalueerd en, indien nodig, geactualiseerd. Als het plan wordt bijgesteld, stuurt het re-integratiebureau een afschrift aan de uitvoeringsorganisatie, omdat op grond van artikel 3.4, tweede lid, ook dit aangepaste plan door de uitvoeringsorganisatie moet worden vastgesteld. Het is namelijk de bedoeling dat de uitvoeringsorganisatie een vinger aan de pols houdt. Als betrokkene snel een nieuwe functie vindt waardoor de uitkering tot nihil wordt teruggebracht, dan zijn er geen meerkosten voor het bureau. Als betrokkene die functie laat in de uitkering of niet vindt en het budget op is, dan heeft het bureau nog wat kosten in verband met de voortdurende actualisering van het plan.

2.2.5. Overstappen naar een ander re-integratiebureau (artikel 2.1, tweede lid)

De uitkeringsgerechtigde mag wisselen van begeleider binnen het gekozen re-integratiebureau. Betrokkene mag ook overstappen naar een ander re-integratiebureau, maar uitsluitend indien toegestaan door de uitvoeringsorganisatie op basis van een gemotiveerde aanvraag daartoe van betrokkene. Deze mogelijkheid bestaat omdat in de praktijk kan blijken dat er toch geen klik is met de loopbaanadviseurs van het bureau of omdat de uitwerking van de visie in de praktijk niet blijkt aan te sluiten bij wat de uitkeringsgerechtigde zoekt in de begeleiding. Het is nadrukkelijk niet bedoeld om de uitkeringsgerechtigde de gelegenheid te bieden zich te onttrekken aan de sollicitatieplicht en eventuele sancties. Ook is deze overstapoptie niet bedoeld om een meer coulante begeleiding te verkrijgen bij het bureau. Daarom kan zo'n overstap uitsluitend plaatsvinden indien toegestaan door de uitvoeringsorganisatie. De uitvoeringsorganisatie beoordeelt de redelijkheid van de beoogde overstap op basis van het door de uitkeringsgerechtigde gemotiveerde verzoek daartoe, de reactie van het te verlaten bureau en de eigen ervaringen met de uitkeringsgerechtigde. Als de uitvoeringsorganisatie instemt met de overstap, wordt een overdrachtsformulier opgesteld door het bureau over de stand van zaken van het re-integratieplan. De uitvoeringsorganisatie stelt ingevolge artikel 2.1, tweede lid, ook vast welk bedrag er nog resteert van het budget. Aangezien dan bekend is welke activiteiten de uitkeringsgerechtigde al heeft uitgevoerd en welk bedrag voor planmatige begeleiding en ondersteuning resteert, kan het andere bureau meteen doorpakken wat betreft het opstellen of het uitvoeren van het re-integratieplan.

2.2.6. Sollicitatieplicht bij ziekte

Het re-integratieplan is bepalend. Als de uitkeringsgerechtigde zich houdt aan het plan, voldoet diegene aan de sollicitatieplicht. Dit geldt ook in geval van ziekte die het solliciteren verhindert. Als de uitkeringsgerechtigde stelt zich te ziek te voelen om sollicitatieactiviteiten te verrichten, moet diegene dit ook aannemelijk maken. De uitvoeringsorganisatie beoordeelt, al dan niet op basis van een advies van een (bedrijfs)arts, of hiervan inderdaad sprake is. Indien de uitvoeringsorganisatie vervolgens het plan vaststelt met het oordeel dat de uitkeringsgerechtigde te ziek is om te solliciteren, wordt daarmee voldaan aan de sollicitatieplicht. In het plan moet ook

staan wanneer weer bekeken wordt of de ziekte nog steeds het solliciteren verhindert. Het ligt voor de hand zo veel mogelijk aan te sluiten bij de reguliere driemaandelijke evaluatie, maar als de inschatting is dat een kortere periode nodig is, kan voor een eerder tijdstip worden gekozen. Het re-integratietraject wordt dus niet afgesloten, maar gaat over op voortgangsbewaking. Deze handelwijze wordt al sinds 2020 toegepast en is nu gecodificeerd in artikel 3, onderdelen c en f, van de Regeling sollicitatieplicht Appa 2025. De beoordeling of de uitkeringsgerechtigde te ziek is om te solliciteren komt overigens niet in de plaats van de keuring voor de voortgezette uitkering vanwege invaliditeit in de zin van de Appa. De (keuring voor de) voortgezette uitkering komt pas aan de orde aan het einde van de reguliere Appa-duur. Als de uitkeringsgerechtigde algemeen invalide in de zin van de Appa is of wordt, geldt de sollicitatieplicht niet (meer). De uitkeringsgerechtigde kan zowel vóór, als tijdens, als vlak voor het einde van de uitkeringsduur een verzoek om een vervroegde keuring indienen bij de uitvoeringsorganisatie.

2.3. Onderscheid tussen begeleidings- en scholingskosten

In dit nieuwe Sollicitatiebesluit blijven de begeleidingskosten onderscheiden van scholingskosten en overige activiteiten die kunnen bijdragen aan het verkrijgen van passende arbeid. Scholing betreft de in het vastgestelde plan opgenomen opleidingen of cursussen ten behoeve van het overbruggen van de afstand tot de arbeidsmarkt als zodanig. Met scholing is in het kader van de Appa bedoeld op onderwijs in de zin van inhoudelijke kennisoverdracht en het verkrijgen van competenties en vaardigheden die de uitkeringsgerechtigde nodig heeft om een door diegene beoogde functie te verwerven. Onder scholing in de zin van de Appa worden niet verstaan de opleidingen of trainingen die onderdeel zijn of geacht kunnen worden te zijn van de planmatige begeleiding en ondersteuning. Bij dit laatste moet men bijvoorbeeld denken aan een cursus "Ken u zelf", het leren schrijven van een bedrijfsplan, een sollicitatietraining, intervisie, loopbaangesprekken of coaching. Hiervan leert een uitkeringsgerechtigde natuurlijk ook, maar deze activiteiten vormen onderdeel van de begeleiding. Deze activiteiten ondersteunen de uitkeringsgerechtigde namelijk in het werk maken van het solliciteren zelf.

Het behalen van een vakbekwaamheidsbewijs in het kader van een procedure Erkenning Verworven Competenties is evenmin scholing in de zin van de Appa, maar valt in de categorie overige activiteiten die kunnen bijdragen aan het verkrijgen van passende arbeid. Via een EVC-procedure wordt namelijk een vakbekwaamheidsbewijs of een competentiebewijs behaald waarmee een werkgever beter het niveau van de uitkeringsgerechtigde kan inschatten door de vergelijking met een bepaalde maatstaf. Het valt niet onder de begeleiding, want het behoort niet tot de algemene sollicitatieactiviteiten van de planmatige begeleiding. Voor een EVC-traject wordt gekozen in specifieke situaties waarin de uitkeringsgerechtigde bijvoorbeeld:

- een laag initieel behaald diplomaniveau heeft, maar als politiek bestuurder veelal op HBO-plus werk- en denkniveau heeft gefunctioneerd;
- competenties heeft op eenzelfde niveau, maar in een ander domein; of
- wil aantonen dat er door het vervullen van het politieke ambt bepaalde managementcompetenties zijn opgedaan.

Het onderscheid tussen begeleidingsactiviteiten en scholing is overigens niet nieuw. Dit onderscheid geldt al jaren en is op 3 februari 2021 gecodificeerd in de circulaire "Scholing tijdens Appa".⁷ Wanneer in het kader van de Appa gesproken wordt van begeleiding, gaat het dus om het re-integratietraject exclusief scholingsactiviteiten en overige activiteiten die kunnen bijdragen aan het verkrijgen van passende arbeid, zoals EVC-procedures.

2.4. Kwaliteitseisen en vaststelling budget

De kwaliteitseisen die aan een re-integratiebureau en aan de inhoud van het plan worden gesteld alsmede de gemaximeerde hoogte van het budget voor planmatige begeleiding en ondersteuning zijn opgenomen in de Regeling sollicitatieplicht Appa 2025. Dit zijn uitwerkingsonderwerpen. Korteheidshalve wordt verwezen naar de toelichting bij

⁷ Stcrt. 2021, 7018. Ook gepubliceerd via [politiekeamtsdragers.nl](https://www.politiekeamtsdragers.nl).

de regeling. Het voornemen is om circa drie jaar na inwerkingtreding van dit besluit en de regeling de genoemde eisen en de hoogte van het budget te evalueren.

3. Gegevensverwerking

Om het proces van de ondersteuning en begeleiding adequaat uit te kunnen voeren, is in artikel 2.1, derde lid, bepaald dat het bestuursorgaan (en in de meeste gevallen, zoals in de laatste alinea van paragraaf 2.1 uiteengezet: de gemandateerde uitvoeringsorganisatie), het re-integratiebureau en de uitkeringsgerechtigde elkaar de daarvoor benodigde gegevens en informatie verstrekken. De Regeling sollicitatieplicht Appa 2025 bepaalt voorts dat in het re-integratieplan een aantal persoonsgegevens van de uitkeringsgerechtigde moet worden opgenomen dat tijdens de uitkeringsduur moet worden verwerkt. Op grond van artikel 6, eerste lid, onder c, van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) is de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig als deze verwerking noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke plicht die op de verwerkingsverantwoordelijke rust. De beoogde gegevensverwerkingen vloeien in het onderhavige geval voort uit een wettelijke plicht op basis van de Appa, namelijk het goed tot uitvoering brengen van het uit de Appa voortvloeiende recht van de gewezen politieke ambtsdrager op begeleiding en ondersteuning. Met de wettelijk verplichte re-integratiebegeleiding naast de sollicitatieverplichting is bovendien een zwaarwegend algemeen belang gediend. Naar het oordeel van de wetgever moet een voormalige politieke ambtsdrager namelijk na aftreden of ontslag worden geholpen om weer aan het werk te komen nu diegene als ambtsdrager afhankelijk was van de vertrouwensregel en geen ontslagbescherming kende. Anderzijds moet de uitkeringsgerechtigde bepaalde gegevens verstrekken om die begeleiding niet te verhinderen en de eigen weg naar nieuw werk te bemoeilijken. Het niet verstrekken van inlichtingen door de betrokkene is dan ook gesanctioneerd in artikel 5.1, onder a, van dit besluit, net zoals tot op het heden het geval was.

De genoemde belangen rechtvaardigen de verwerking van persoonsgegevens. Het enige doel en tevens het belang van deze gegevensverwerkingen is het adequaat en zorgvuldig kunnen uitvoeren van het proces van de ondersteuning en begeleiding. Het verwerken van bepaalde persoonsgegevens van de uitkeringsgerechtigde is daartoe voorzienbaar en noodzakelijk: er is geen alternatieve werkwijze denkbaar en mogelijk. De aangeleverde gegevens worden niet voor een ander doel gebruikt dan dat volgt uit de Appa. Er is wat deze gegevensverwerking en -bescherming betreft bovendien geen wijziging beoogd ten opzichte van het hiervoor geldende Besluit sollicitatieplicht Appa voor gewezen politieke ambtsdragers.

4. Financiële gevolgen

De wijzigingen ten opzichte van de oude systematiek in het onderhavige Sollicitatiebesluit hebben geen gevolgen voor de Rijksbegroting. Zij zien vooral op het invoeren van kwaliteitseisen aan het re-integratiebureau en aan het plan, op de toekenning van een budget aan de uitkeringsgerechtigde en op de koppeling van de begeleiding aan de sollicitatieplicht.

5. Administratieve lastendruk

Met dit besluit verandert niet veel in het proces van de begeleiding en ondersteuning van Appa-gerechtigden. Ook de administratieve afwikkeling van dat proces verandert niet of nauwelijks. Sterker nog, door de koppeling van de begeleiding aan de sollicitatieplicht, hoeven Appa-gerechtigden die al snel succesvol zijn gere-integreerd niet meer een intakegesprek te voeren en hoeven zij niet meer tijdens de gehele uitkeringsduur gevolgd te worden.

5.1. Aanvullende eisen aan het plan

In de nieuwe systematiek van het Sollicitatiebesluit worden, op grond van de delegatiebepaling in artikel 3.2, tweede lid, de inhoudelijke eisen aan het plan gesteld in een ministeriële regeling, namelijk in artikel 3 van de Regeling sollicitatieplicht Appa 2025. De wijzigingen in de voorwaarden waaraan het plan moet voldoen, zijn dat een in de praktijk langjarig niet gemaakt onderscheid tussen vrijwillige en verplichte ondersteuning komt te vervallen en dat er ingevolge onderdeel h een afspraak moet worden gemaakt over de wijze waarop voortgangsbewaking wordt geboden wanneer de

uitkeringsgerechtigde een nieuwe inkomensbron heeft verworven. Het maken van zo'n afspraak over voortgangsbewaking is al jarenlang staande praktijk, omdat het recht op begeleiding en ondersteuning geldt voor de gehele uitkeringsduur. Daarnaast is in de onderdelen c en f geëxpliciteerd dat wanneer de uitkeringsgerechtigde naar het oordeel van het re-integratiebureau te ziek is om te solliciteren, in het plan moet worden opgenomen dat om die reden geen sollicitatieactiviteiten zullen worden verricht en wanneer opnieuw bekeken zal worden of de ziekte nog steeds het solliciteren verhindert. Ten slotte is de voorwaarde dat in het plan een begroting van de bekostiging van de activiteiten moet worden opgesteld, nu opgenomen in onderdeel i. Aan die voorwaarde is toegevoegd dat de gevolgen van de begrote kosten voor het budget van de uitkeringsgerechtigde voor planmatige begeleiding en ondersteuning inzichtelijk moeten worden gemaakt. Dit vereiste is ook meer een codificering van een bestaande praktijk dan een nieuwe eis, aangezien het bestuursorgaan of de uitvoeringsorganisatie bij het vaststellen van het plan dit inzicht zelf ook nodig heeft. De uitkeringsgerechtigde krijgt nu weliswaar meer inzicht en zeggenschap in de soort begeleiding die wordt afgenomen, maar de betaling vindt nog steeds plaats op basis van facturen door of namens het bestuursorgaan.

5.2. Aanvullende eisen aan re-integratiebureau

De eisen die aan een re-integratiebureau worden gesteld, zijn krachtens artikel 2.2 nu gesteld in artikel 2 van de Regeling sollicitatieplicht Appa 2025. Sinds 2010 geldt al de eis dat het bureau ten minste drie jaar in de Europese Unie gevestigd is (a), dat het ten minste twee consultants in volledige betrekking in dienst heeft (c), dat de planmatige begeleiding en ondersteuning in ieder geval bestaat uit gemiddeld twee uur per maand persoonlijke en individuele begeleiding (f) en dat er geen belangenverstrengeling mag zijn (j).

Dat de organisatie aantoonbare affiniteit moet hebben met het begeleiden van al dan niet gewezen politieke ambtsdragers en voldoende kennis van de relevante wet- en regelgeving (b), is uit de praktijk gebleken. Dit klinkt logisch maar de context en complexiteit van een politieke of bestuurlijke functie, evenals de arbeidsvoorwaarden, verschillen op zoveel vlakken met de rechtspositie van (overheids)werknemers dat deze voorwaarde inhoudelijk noodzakelijk is gebleken voor een goede uitvoering. Deze wordt al jaren toegepast, wordt nu gecodificeerd en geeft dus geen extra lastendruk.

De eis dat een bureau zich committeert aan de administratieve procedures van het bestuursorgaan of de uitvoeringsorganisatie (g), kwam al snel na 2010 naar voren als een noodzakelijke voorwaarde voor de uitvoeringspraktijk. Ook deze wordt al jaren toegepast, wordt nu gecodificeerd en geeft dus geen extra lastendruk.

De andere aanvullende voorwaarden d, e, f en h zijn uitwerkingen en verduidelijkingen van de bestaande voorwaarden. Zo is bij de voorwaarde dat het bureau ten minste twee consultants in volledige betrekking in dienst heeft, de eis vervallen dat die consultants ieder ten minste drie jaar ervaring hebben in planmatige begeleiding en ondersteuning. In plaats daarvan is de voorwaarde toegevoegd dat het bureau werkt met loopbaanadviseurs die in het bezit zijn van een relevant diploma of certificaat (d). Tezamen met bovengenoemde voorwaarde dat er sprake moet zijn van ervaring en affiniteit met de doelgroep (b), zegt dat meer over de kwaliteit van de loopbaanadviseur dan een vrij willekeurig gekozen termijn van drie jaar ervaring met planmatige begeleiding en ondersteuning.

Nieuw is dat het bureau een extern getoetst en het vertrouwen van het verantwoordelijk bestuursorgaan wekkend kwaliteitskader hanteert voor de loopbaanadviseurs (e). Deze voorwaarde werd echter vaak gesuggereerd door de re-integratiebureaus zelf toen het ministerie van BZK bij de tien re-integratiebureaus waarvan bekend is dat zij Appa-gerechtigden begeleiden, uitgevraagd had wat zij zelf als kwaliteitseisen zouden willen hanteren. Van de ingediende lijst aan suggesties is vervolgens beoordeeld of deze daadwerkelijk een re-integratiebureau definiëren. Niet alle suggesties zijn overgenomen. Zo hadden sommige bureaus als voorwaarden voorgesteld een eigen assessment center, loopbaancoaches in vaste dienst, of specialisaties zoals ondernemerschap. Geoordeeld is echter dat dit weliswaar zaken zijn waarmee een bureau zich kan onderscheiden maar dat die niet kunnen worden aangemerkt als zaken die een re-integratiebureau

kenmerken of die het in ieder geval zou moeten hebben. Hierbij was ook een overweging dat de voorwaarden geen drempels moeten opwerpen voor kleine bureaus. Daarom zijn bijvoorbeeld de voorwaarden over minimale omvang, over de rechtsvorm van het bureau en over de contractuele relatie tussen bureau en loopbaanadviseur niet zwaarder aangezet. Een ander voorbeeld van een door de re-integratiebureaus zelf naar voren gebrachte suggestie, is de jaarlijkse toets door een onafhankelijke derde op de kwaliteit van het hoofdproces van de dienstverlening op basis van vooraf en onafhankelijk van het verantwoordelijk bestuursorgaan vastgestelde criteria (h). Dit laten veel, zo niet alle, bureaus in de praktijk al zelf uitvoeren. Ook de aanscherping dat de uitkeringsgerechtigde gedurende de eerste drie maanden aanspraak heeft op minimaal tien uur individuele planmatige begeleiding en ondersteuning, in plaats van minimaal twee uur (f), komt voort uit de praktijk. Er was behoefte bij de bureaus en bij de uitvoeringsorganisaties aan een meer richtinggevende uitspraak voor het beoogde maatwerk. Deze voorwaarden d, e, f en h geven dus ook geen extra lastendruk ten opzichte van de huidige praktijk.

In wezen is de enige echt nieuwe voorwaarde dat het bureau aantoont dat het in staat is om de omzet op een zodanige manier boekhoudkundig te verwerken dat een traject ook daadwerkelijk kan worden uitgevoerd (i). Het mag echter van ieder bureau worden verwacht dat het kan aantonen solvabel te zijn, voor zichzelf, maar ook voor anderen zoals toezichthouders. Het is niet voorstelbaar dat een bureau dit uitsluitend voor de uitvoering van een re-integratietraject van een politieke ambtsdrager zal moeten onderbouwen. De wijze waarop bureaus de financiële degelijkheid en betrouwbaarheid van hun organisatie aantonen, is echter heel divers. Daarom is in de toelichting bij dit onderdeel van de Regeling sollicitatieplicht Appa 2025 nu benadrukt dat het aantonen van solvabiliteit vormvrij is. En om de administratieve lastendruk zo laag mogelijk te houden, hoeft dit bewijs niet bij elke aanvraag te worden geleverd, maar wel bij de eerste aanvraag en daarna als de uitvoeringsorganisatie daar aanleiding toe ziet.

5.3. Conclusie ten aanzien van de regeldruk

Nu de gestelde kwaliteitseisen voor de re-integratieplannen en de re-integratiebureaus voortborduren op wat al sinds 2010 wordt gedaan, verandert de administratieve lastendruk voor de uitvoering met deze aanscherpingen in het onderhavige Sollicitatiebesluit in wezen niet. Gelet op deze inschatting van de consequenties voor de uitvoering, is ook geen aanleiding gezien om een uitvoeringstoets te laten uitvoeren. Het besluit is voor advies aangeboden aan het Adviescollege Toetsing Regeldruk (hierna: ATR). Het ATR heeft het dossier niet geselecteerd voor een advies, omdat het nauwelijks gevolgen voor de regeldruk heeft.

6. Consultatie en voorhangprocedure

PM

7. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van ... In artikel 6.1 is overgangsrecht opgenomen voor de gewezen politieke ambtsdragers die voorafgaand aan deze datum uitkeringsgerechtigd zijn geworden op grond van de Appa. Op hen blijft de systematiek van het (ingevolge artikel 6.2 ingetrokken) Besluit sollicitatieplicht Appa voor gewezen politieke ambtsdragers van toepassing voor de duur van die uitkering.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

J.J.M. Uitermark